

מארבעת העולמות הרוחניים הכלליים – אצילות, בריאה, יצירה, עשיה) **הוא** 44
מבחינת "מֵאָה שָׁנָה" - בְּחִינַת הַפְּתוֹר הכוללת בתוכה והיא מקור 45
 לכל עשר הספירות שכל אחת מהן כלולה מכל העשר, ובסך הכול הרי זה 46
 מאה בחינות, "**עֲשָׂרִים שָׁנָה**" - **חֻכְמַהּ וּבִינָה** שתי הספירות 47
 העליונות 'חכמה' ו'בינה' שכל אחת 48
 מהן כלולה מעשר וביחד הן במספר 49
 עשרים, ו"**שְׁבַע שָׁנִים**" - **זְעִיר** 50
אֲנִפִּין, שבע המידות העליונות 51

(חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, 52
 מלכות) הנקראות "זעיר אנפין", פנים 53

זעירות (כי ביחס לאור המאיר בבחינת 54
 המוחין, האור המאיר במידות הוא אור 55

מועט ומצומצם) **וְהִיא** בחינת 56
 המלכות דאצילות **מְקַבְּלַת** את האור 57
 והחיות שלה **מִבְּחִינַת "מֵאָה** 58

שָׁנָה לְעֵילָא" - **אור העצמי** 59
 האור שהוא 'לעילא' במובן זה שהוא 60

למעלה מהתלבשות בדרגה פרטית 61
 ולמעלה מ'ציור' והגדרה אלא הוא 62

'עצמי', **וְכֵן "עֲשָׂרִים שָׁנָה** 63
לְעֵילָא" כו' - **מֵהַמְשַׁכֵּת** 64

הַעֲצֻמוֹת האור העצמי הבא 65
 מעצמותו ומותו של הקדוש-ברוך- 66

הוא בעצמו **שֹׁנֵם שֹׁשֶׁף בְּהֵם** 67
 בספירות חכמה ובינה שכאמור נרמזות 68

בעשרים שנה" (**שְׁזוּהֵי** עניין זה 69
 שהכוונה לאור 'עצמי' **פְּנֵת הַזְהָר** 70

בְּתִיבַת "לְעֵילָא" **בְּכָל כָּלֵל** 71
 הנמנה בכתוב – "מאה שנה", 72

"רעשרים שנה", "ושבע שנים"). **אֶף** 73
כָּל זֶה המבואר לעיל שהכתוב מדבר 74

על "מאה", "עשרים" ו"שבע" כפי 75
 שהם "לעילא", כאור עצמי **הוא** 76

בְּחִינַת הַמְּלָכוֹת כְּמוֹ שֶׁהִיא 77
בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת. וְאַחֲרֵי־כֵן 78

שָׁנָה לְעֵילָא כו' - **מֵהַמְשַׁכֵּת הַעֲצֻמוֹת שֹׁנֵם שֹׁשֶׁף** 79
בְּהֵם (שְׁזוּהֵי פְּנֵת הַזְהָר בְּתִיבַת "לְעֵילָא" **בְּכָל** 80

כָּלֵל). **אֶף כָּל זֶה** הוא **בְּחִינַת הַמְּלָכוֹת כְּמוֹ שֶׁהִיא** 81
בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת. וְאַחֲרֵי־כֵן נֶאֱמַר "שְׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה" **וְאִין זֶה** 82

כפל לשון מיותר כי מדובר על עניין 83
 אחר - **הַמְשַׁכֵּת הָאִיִּר** המאיר 84
 בעולם האצילות, למטה **בְּעוֹלָמוֹת** 85

בְּרִיאָה-יְצִירָה-עֲשִׂיָּה. 86
וּבְמֵאֵמַר דְּשַׁנַּת עֵטֶרֶת 87
מְבַאֵר⁴ הרבי הרש"ב בענין 88

"שְׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה", באופן אחר 89

1 **וַיְהִי חַיֵּי שָׁרָה** מספר שנות חייה של שרה אמנו היו **מֵאָה שָׁנָה**
 2 **וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה¹.** **וְאֵיתָא** מובא
 3 **בְּזֵהָר² אֵינוֹן חַיִּין כּוֹלְהוּ חַיִּים אֵלָּה כּוֹלָם לְעֵילָא,** למעלה (לשון
 4

מעלה והחיבת) והזוהר ממשיך 5
 ומפרט **מֵאָה שָׁנָה לְעֵילָא,** 6

וְעֶשְׂרִים שָׁנָה לְעֵילָא, וְשִׁבְעֵי 7
שָׁנִים לְעֵילָא. 8

9 **וְצִרְיָף לְהִבִּין, מֵהוּ הַפִּירוּשׁ**
 10 **בְּמֵאֵמַר הַזְהָר שְׁ"חַיֵּי שָׁרָה"**

11 **הֵם "לְעֵילָא"** לאיוו מעלה
 12 הכוונה?

13 **וְגַם צִרְיָף לְהִבִּין מֵה שְׁכַתוֹב**
 14 **בְּסִיּוֹם הַפְּסוּק** אחרי פירוט מספר

15 שנות חייה של שרה "שְׁנֵי חַיֵּי
 16 **שָׁרָה", דְּלְכַאוּרָה מֵה מוֹסִיף**

17 **כָּאֵן הַפְּסוּק עַל מֵה שֶׁנֶּאֱמַר**
 18 **לְפָנֵי־זֶה בְּתַחִילַת הַפְּסוּק "וַיְהִי**

19 **חַיֵּי שָׁרָה" גו'. וּבַפְּרָט הַקּוּשִׁי**
 20 **מֵה טַעַם הַכְּפִילוֹת גְּדוֹל יוֹתֵר עַל־פִּי**

21 **מֵה שְׁכַתוֹב בְּזֵהָר שְׁגַם "חַיֵּי**
 22 **שָׁרָה" הַאֲמוּרִים בְּתַחִילַת הַפְּסוּק**

23 **הֵם "לְעֵילָא", וְאִם־כֵּן מֵה**
 24 **מוֹסִיף עַל זֶה בְּמֵה שְׁכַתוֹב**

25 **בְּסִיּוֹם הַפְּסוּק "שְׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה"**
 26 **וּלְכַאוּרָה זֹו כְּפִילוֹת מִיוֹתֵר?**

27 **(ב) וְהִנֵּה עֲנִיָן זֶה** דברי הזוהר
 28 **הַאֲמוּרִים נִתְבָּאֵר בְּשְׁנֵי מֵאֵמְרֵי**

29 **כ"ק אֲדָמוּר (מְהוֹרְש"ב)**
 30 **הַרְבִּי חַמִּישִׁי בְּשׁוֹשֶׁלֶת אֲדָמוּרֵי**

31 **ח"ב³ נִשְׁמְתוּ־עֲדָן** אשר יום הולדת
 32 **חַל בְּיוֹם כ" חֲשׁוֹן דְּבוּר־הַמְּתַחִיל**

33 **וַיְהִי חַיֵּי שָׁרָה דְּשַׁנַּת הַעֵטֶרֶת³**
 34 **וְדְשַׁנַּת עֵטֶרֶת, וְלְכַאוּרָה**

35 **הַבִּיאוּרִים בְּשְׁנֵי הַמֵּאֲמָרִים הַאֲמוּרִים**
 36 **הֵם בְּסִתְרָה זֶה לְזֶה. דְּהִנֵּה,**

37 **בְּמֵאֵמַר דְּשַׁנַּת הַעֵטֶר מְבַאֵר³**
 38 **הַרְבִּי הַרְש"ב, שְׁ"חַיֵּי שָׁרָה" הוּא**

39 **הַחַיּוֹת הָאִיִּר הָאֶלּוּקִי הַמֵּאִיר וּמְשַׁפֵּעַ**
 40 **חַיּוֹת רַחֲמֵי שֶׁל בְּחִינַת מְלָכוֹת**

41 **דְּאֲצִילוֹת, שְׁחִיטָה מְקוּר חַיּוֹת**
 42 **סְפִירַת הַמְּלָכוֹת כְּפִי שֶׁהִיא מֵאִירָה**

43 **בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת (הַרְאִשׁוֹן הַעֲלִיּוֹן**

בס"ד. שבת פרשת חיי שרה,

מברכים החודש כסלו,

ה'תשכ"ה*

1 **וַיְהִי חַיֵּי שָׁרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי**

2 **שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה¹. וְאֵיתָא בְּזֵהָר²**

3 **אֵינוֹן חַיִּין כּוֹלְהוּ לְעֵילָא, מֵאָה שָׁנָה לְעֵילָא,**

4 **וְעֶשְׂרִים שָׁנָה לְעֵילָא, וְשִׁבְעֵי שָׁנִים לְעֵילָא. וְצִרְיָף**

5 **לְהִבִּין, מֵהוּ הַפִּירוּשׁ בְּמֵאֵמַר הַזְהָר שְׁ"חַיֵּי שָׁרָה"**

6 **הֵם "לְעֵילָא". וְגַם צִרְיָף לְהִבִּין מֵה שְׁכַתוֹב**

7 **בְּסִיּוֹם הַפְּסוּק "שְׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה", דְּלְכַאוּרָה מֵה**

8 **מוֹסִיף כָּאֵן עַל מֵה שֶׁנֶּאֱמַר לְפָנֵי־זֶה "וַיְהִי חַיֵּי**

9 **שָׁרָה" גו'. וּבַפְּרָט עַל־פִּי מֵה שְׁכַתוֹב בְּזֵהָר שְׁגַם**

10 **"חַיֵּי שָׁרָה" הֵם "לְעֵילָא", וְאִם־כֵּן מֵה מוֹסִיף עַל**

11 **זֶה בְּמֵה שְׁכַתוֹב "שְׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה".**

12 **(ב) וְהִנֵּה עֲנִיָן זֶה נִתְבָּאֵר בְּשְׁנֵי מֵאֵמְרֵי כ"ק**

13 **אֲדָמוּר (מְהוֹרְש"ב) נִשְׁמְתוּ־עֲדָן**

14 **דְּבוּר־הַמְּתַחִיל וַיְהִי חַיֵּי שָׁרָה דְּשַׁנַּת הַעֵטֶרֶת³**

15 **וְדְשַׁנַּת עֵטֶרֶת, וְלְכַאוּרָה הֵם בְּסִתְרָה זֶה לְזֶה.**

16 **דְּהִנֵּה, בְּמֵאֵמַר דְּשַׁנַּת הַעֵטֶר מְבַאֵר³, שְׁ"חַיֵּי**

17 **שָׁרָה" הוּא הַחַיּוֹת שֶׁל בְּחִינַת מְלָכוֹת דְּאֲצִילוֹת,**

18 **שְׁחִיטָה הוּא מִבְּחִינַת "מֵאָה שָׁנָה" - בְּחִינַת**

19 **הַפְּתוֹר, "עֲשָׂרִים שָׁנָה" - חֻכְמַהּ וּבִינָה, וְ"שִׁבְעֵי**

20 **שָׁנִים" - זְעִיר־אֲנִפִּין, וְהִיא מְקַבְּלַת מִבְּחִינַת**

21 **"מֵאָה שָׁנָה לְעֵילָא" - אִיִּר הַעֲצֻמִּי, וְכֵן "עֲשָׂרִים**

22 **שָׁנָה לְעֵילָא" כו' - מֵהַמְשַׁכֵּת הַעֲצֻמוֹת שֹׁנֵם שֹׁשֶׁף**

23 **בְּהֵם (שְׁזוּהֵי פְּנֵת הַזְהָר בְּתִיבַת "לְעֵילָא" בְּכָל**

24 **כָּלֵל). אֶף כָּל זֶה הוּא בְּחִינַת הַמְּלָכוֹת כְּמוֹ שֶׁהִיא**

25 **בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת. וְאַחֲרֵי־כֵן נֶאֱמַר "שְׁנֵי חַיֵּי**

26 **שָׁרָה" - הַמְשַׁכֵּת הָאִיִּר בְּעוֹלָמוֹת בְּרִיאָה-יְצִירָה-**

27 **עֲשִׂיָּה. וּבְמֵאֵמַר דְּשַׁנַּת עֵטֶרֶת מְבַאֵר⁴ בְּעֲנִיָן**

28 **"שְׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה", שְׁמְדוּבָר אֲוֹדוֹת 'יש מורגש' -**

(* ע"פ לקו"ש ח"ה ע' 348 ואילך. 1) ריש פרשתנו. 2) ח"א קכב. ב. 3) המשך תער"ב ח"ב ע' תשלט. 4) סה"מ עטר"ת ע' צו ואילך.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

42 הרגשת יישות אלא הרגשה שאיננה סתירה לביטול מוחלט כו'. ועל-דרך
 43 גופים דלעתיד, בתחיית המתים שיהיו גופים גשמיים, אלא
 44 שיהיו בתכלית הזכוף ולא גופים חומריים כמו הגופים שבזמן הזה,
 45 ויהיו ניזונים מזיו השכינה⁶ עד כאן תוכן הביאור במאמר של שנת
 46 תרע"ט.
 47 ולכאורה, שני הבאורים
 48 הביאור במאמר של שנת עת"ר
 49 והביאור במאמר של שנת עטר"ת הם
 50 בסתירה זה לזה, כי לפי
 51 באור הראשון "שני חיי
 52 שרה" קאי הכוונה על הירידה
 53 של האור העצמי המאיר בעולם
 54 האצילות לבריאה-יצירה-
 55 עשייה. ולפי באור השני,
 56 הענין ד"שני חיי שרה" הוא
 57 לכאורה למעלה אפילו
 58 מעולם האצילות, כי מצד
 59 עולם האצילות שהוא אמנם עולם
 60 רוחני אלוקי נעלה אבל בכל זאת יש
 61 בו גדרים מסויימים לא יכול
 62 להיות חיבור שני הפכים
 63 (שיהיה תענוג אלקי
 64 במורגש, ואף-על-פי-כן
 65 בתכלית הביטול והווי 'מורגש'
 66 קשור בדרך כלל בתחושת יישות שהיא
 67 החיפך הגמור של ביטול), והיננו,
 68 שמצד עולם האצילות שיש בו
 69 גדרים מסויימים, כאמור יכול
 70 להיות באחד משני האופנים
 71 (באופן כזה בדרך 'מורגש' או
 72 באופן כזה בדרך 'ביטול'),
 73 ואילו החיבור של שני האופנים
 74 גם יחד הוא מצד בחינת אור
 75 אין-סוף הבלי גבול שלמעלה
 76 מעולם האצילות ומצידו אין
 77 גדרים.
 78 ג) ויש לתמוך בין שני
 79 הפירושים הנ"ל ולבאר כיצד
 80 אינם סותרים זה לזה, בהקדים
 81 באור ה'צמח צדק'
 82 ברשימותיו לתהלים קאפיטל

1 מהמבואר במאמר של שנת עת"ר והוא, שמדובר אודות יש מורגש'
 2 - הרוממות וההתנשאות שבספירת המלכות, כשם שמלך גשמי
 3 חש עצמו מרומם ונישא מהעם במובן החיובי, כך יש בספירת המלכות
 4 למעלה באלוקות עניין של רוממות והתנשאות לגבי העולמות והנבראים
 5 שאין זה באופן של יישות
 6 ומורגש בעצמו ואין הכוונה
 7 ליישות עצמית במובן השלילי של
 8 המושג (אדרבא - המלכות
 9 העליונה היא בחינת ביטול
 10 בעצם, החיפך הגמור של יישות),
 11 אלא זהו ענין המלוכה,
 12 הגבבה והתנשאות, אבל לא
 13 מורגש ללא הרגשת יישות ומציאות
 14 עצמית. וכמו מלך בשר-ודם,
 15 שמצד טבע המלוכה כי זה
 16 אופייה וטיבה של המלכות (ולא
 17 מצד מעלת שכלו וכו', כי בגלל
 18 מעלות אישיות שלו, ייתכן שאחרים
 19 נעלים ממנו, וגם טבען של מעלות
 20 אישיות שבגללן האדם עשוי לחוש
 21 יישות עצמית) אבל בגלל עצם עניין
 22 המלכות הרי היא ברוממות
 23 והתנשאות. ואף-על-פי
 24 שהרוממות והתנשאות באה
 25 במורגש, וכאמור שהיא נקראת 'יש
 26 מורגש' אין זה הרגש של יישות
 27 במובן השלילי אלא הכוונה היא
 28 שהרוממות וההתנשאות מורגשת.
 29 ובדוגמת צדיקים הגדולים,
 30 כמו משה רבנו (כשהיה בהר
 31 ארבעים יום וארבעים לילה ולא אבל
 32 ולא שתה מוזן ושתייה גשמיים)
 33 שהיה ניזון מזיו השכינה
 34 (והינו, שהיה משה רבנו צריך
 35 למזון, גם כשהיה בהר, אלא
 36 שהמזון היה מזיו השכינה⁵
 37 ולא מוזן גשמי), הרי זיו
 38 השכינה בא במורגש בגופו
 39 (ועד כדי כך שהיה ניזון ממנו
 40 והדבר שימש תחליף לאוכל גשמי),
 41 אבל אין זה בהרגשה כמו

הרוממות וההתנשאות שבספירת המלכות,
 שאין זה באופן של יישות ומורגש בעצמו
 (אדרבא - בחינת ביטול בעצם), אלא זהו ענין
 המלוכה, הגבבה והתנשאות, אבל לא מורגש.
 וכמו מלך בשר-ודם, שמצד טבע המלוכה (ולא
 מצד מעלת שכלו וכו') הרי היא ברוממות
 והתנשאות. ואף-על-פי שהרוממות והתנשאות
 באה במורגש, אין זה הרגש של יישות. ובדוגמת
 צדיקים הגדולים, כמו משה רבנו (כשהיה בהר)
 שהיה ניזון מזיו השכינה (והינו, שהיה צריך
 למזון, אלא שהמזון היה מזיו השכינה⁵), הרי
 זיו השכינה בא במורגש בגופו (ועד שהיה ניזון
 ממנו), אבל אין זה בהרגשה כו'. ועל-דרך
 גופים דלעתיד, שיהיו גופים גשמיים, אלא
 שיהיו בתכלית הזכוף, ויהיו ניזונים מזיו
 השכינה⁶. ולכאורה, שני הבאורים הם בסתירה
 זה לזה, כי לפי באור הראשון "שני חיי שרה"
 קאי על הירידה לבריאה-יצירה-עשייה. ולפי
 באור השני, הענין ד"שני חיי שרה" הוא
 לכאורה למעלה אפילו מעולם האצילות, כי
 מצד עולם האצילות לא יכול להיות חיבור שני
 הפכים (שיהיה תענוג אלקי במורגש, ואף-על-
 פי-כן בתכלית הביטול), והינו, שמצד עולם
 האצילות יכול להיות באחד משני האופנים
 (באופן כזה או באופן כזה), ואילו החיבור הוא
 מצד בחינת אור אין-סוף שלמעלה מעולם
 האצילות.

(5) שמו"ר פמ"ז ה, ז. לקו"ת דרושי שבת שובה סו, א (וראה הדיעות בזה בלקו"ש ח"ד ע' 1037). (6) כמרז"ל (ברכות יז, א) עוה"ב אין בו לא אכילה ולא שתי' כו' ונהנין מזיו השכינה, ש"קאי על זמן תח"מ שיהי' האדם בגוף ואעפ"כ אין בו לא אכילה" (לקו"ת צו טו, ג. דרושי שבת שובה שם). - ענין זיכרון הגופים דלעתיד, נת' בארוכה ב"ה וככה תרל"ז פצ"א, לכל תכלה תרנ"ט. ובכ"מ. 7) יהל אור ע' תט.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 פרק ק"ה⁷ (שָׁהוּ הַקֶּאֱפִיטָל הַפֶּרֶק הַקָּשׁוּר עִם כ"ק אֲדָמוֹר (מְהוֹרְש"ב) נִשְׁמָתוֹ-עֵדֶן הַחַל מִיּוֹם הוֹלְדָתוֹ בְּשָׁנָה 819
 2 תשכ"ה [=שנת אמירת מאמר זה], בהתאם למנהג לומר בכל שנה את הפרק
 3 המתאים למספר שנותיו של האדם, למשל מי שמלאו לו י"ג שנה ונכנס
 4 לשנתו הי"ד אומר פרק י"ד) עַל
 5 הַפֶּסוּק⁹ זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
 6 דָּבָר צְהָה לְאֵלֶיךָ דּוֹר, שְׁמַבִּיא
 7 ה'צמח צדק' ברשימותיו דְּבָרֵי
 8 הַמְדַרְשׁ¹⁰: אֵלֶיךָ דּוֹר עָלוּ
 9 בְּמַחְשָׁבָה שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 10 לְהַבְרָאוֹת, וְכַמָּה נִימוּחוֹ
 11 מֵהֶם, וְלֹא הַתְקִימוּ תַתְקַעִיד
 12 (974) דּוֹרוֹת. מֵאֵי טַעְמָא, מֵה
 13 הַטַּעַם וְהַסִּיבָה לַכֵּךְ שְׁדוּרוֹת רַבִּים כֹּל
 14 נִימוּחוֹ עַל כֵּךְ אֹמֵר הַכְּתוּב "דָּבָר
 15 צְהָה לְאֵלֶיךָ דּוֹר" - זֶה הַתּוֹרָה
 16 (כְּמוֹ שְׁפָתוֹב¹¹ בַּפְּסוּק אַחַר אֵם
 17 לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלִלְהָה וְהַכְּתוּב
 18 מִמְשִׁיךְ, "חֻקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא
 19 שְׁמַתִּי", הֵינּוּ שְׂקוּיִם הַעוֹלָם תְּלוּי
 20 (בתורה), וְהֵינּוּ, שְׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה
 21 לְמֹשֶׁה רַבְּנּוֹ שְׁהִיָּה דּוֹר
 22 הַעֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ מֵאָדָם
 23 הַרְאִשׁוֹן, וַיַּחֲד עִם תַּתְקַעִיד
 24 הַדּוֹרוֹת שְׁנִימוּחוֹ, 974 וְעוֹד
 25 26 הָרִי זֶה לְאֵלֶיךָ דּוֹר. וַיֵּשׁ
 27 דְּעָה שְׁתַּתְק"פ (980) דּוֹרוֹת
 28 נִימוּחוֹ, מֵאֵי טַעְמָא מֵה טַעַם
 29 נִימוּחוֹ כֹּל כֵּךְ הִרְבֵּה דּוּרוֹת - "דָּבָר
 30 צְהָה לְאֵלֶיךָ דּוֹר" - זֶה
 31 הַמִּילָה, שְׁנַתְּנָה לְאַבְרָהָם
 32 שְׁהִיָּה דּוֹר הַעֲשָׂרִים לְאָדָם
 33 הַרְאִשׁוֹן וְ980 וְעוֹד 20 הָרִי זֶה
 34 1000.
 35 וַיִּשְׁתִּי הַדְּעוֹת (אֵם) "לְאֵלֶיךָ
 36 דּוֹר" קָאֵי הַכוּנָה עַל מֹשֶׁה אוֹ
 37 עַל אַבְרָהָם) הֵן בְּהַתְאָם
 38 לְשִׁתִּי הַדְּעוֹת עַל הַפֶּסוּק¹²
 39 אָדָם אֶחָד מֵאֵלֶיךָ מִצְּאִתִּי.
 40 דְּעָה הַרְאִשׁוֹנָה, שְׁקָאֵי שֶׁהַכוּנָה
 41 עַל אַבְרָהָם. וְדְעָה הַשְּׁנִיָּה, שְׁקָאֵי שֶׁהַכוּנָה עַל מֹשֶׁה¹³.
 42 וַיִּמְבָּאֵר ה'צמח צדק', שְׁ"אֵלֶיךָ" הוּא בְּחִינַת אֲצִילוֹת

(וְכַמִּיבָן גַּם מִמְאָמְר רְבוּתֵינוּ וְ"ל¹³ עַל פֶּסוּק "אָדָם אֶחָד
 43 מֵאֵלֶיךָ מִצְּאִתִּי", אֵלֶיךָ בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִים לְמִקְרָא כּוֹ' אֶחָד
 44 מֵהֶם יוֹצֵא לְהוֹרָאָה, וַיְדוּע¹⁴ בתורת החסידות שְׁ"מִקְרָא'
 45 בְּעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה כּוֹ' וְ"הוֹרָאָה" בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת וְכַמְבּוּאֵר
 46 בְּרִשִׁימוֹת ה'צמח צדק' עַל הַפְּסוּק
 47 בְּתַהֲלִים "כִּי אֵלֶיךָ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם
 48 אֲתַמּוּל עַל דְּבָרֵי הַמְדַרְשׁ הָאֵמוּרִים,
 49 בְּנוֹהַג שְׁבַעוֹלָם אֵלֶיךָ בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִים
 50 לְמִקְרָא, יוֹצֵאִים מֵהֶם מֵאָה לְמִשְׁנָה,
 51 יוֹצֵאִים מֵהֶם עֶשְׂרֵה לְתַלְמוּד -
 52 "וְהִנְרָאָה כִּי יַחֲדוֹת עֲשִׂירוֹת מֵאוֹת הֵם
 53 בְּרִיאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָּה, כְּמִבּוּאֵר בְּעֵינֶיךָ
 54 מֵאָה בְּרוּכָה. וְהִנֵּה מִבּוּאֵר בְּמִקּוּם אַחַר
 55 דְּבַכְלִים הִרְבִּיב לְמִטָּה יוֹתֵר וּבִאֲוֵרוֹת
 56 הוּא לְהִפְךָ. וְהִנֵּה מִקְרָא בְּעֲשִׂיָּה
 57 וּמִשְׁנָה דִּיצִירָה. וּבְחִינָה אַחַת דִּיצִירָה
 58 כּוֹלֵל יוֹד מְעִשִׂיָּה... עַל כֵּן מִבְּחִינַת
 59 אֵלֶיךָ שְׁנַכְנָסִים לְמִקְרָא הֵשׁוּא בְּעֲשִׂיָּה
 60 יוֹצֵאִים רַק מֵאָה לְמִשְׁנָה שְׁהִיא בִּיצִירָה
 61 שְׁהִי כֹל אַחַד מִמֵּאָה אֵלּוּ כּוֹלֵל עֶשֶׂר
 62 סְפִירוֹת דְּעֲשִׂיָּה כְּנ"ל. וְתַלְמוּד בְּבִרְיָה
 63 עַל כֵּן מִבְּחִינַת מֵאָה הֵנ"ל יוֹצֵאִים יוֹד
 64 לְתַלְמוּד. וּמִזֶּה יוֹצֵא אַחַד שִׁיְהִיָּה רֵאוּי
 65 לְבְּחִינַת אֲצִילוֹת שְׁמֵשׁ הַחֲכֵמָה
 66 שְׁמַנְנָה הַהוֹרָאָה. הָרִי בְּחִינָה אַחַת
 67 דְּאֲצִילוֹת הוּא כְּנֻד אֵלֶיךָ שְׁבַעֲשִׂיָּה
 68 שׁוּחַ פִּירוּשׁ אָדָם אַחַד מֵאֵלֶיךָ מִצְּאִתִּי.
 69 לְכֵן כְּמוֹ כֵּן מִיּוֹם אַחַד שְׁבַאֲצִילוֹת עַד
 70 שְׁנַמְשָׁךְ בְּעֲשִׂיָּה נִתְּהוּוֹה מִמֶּנּוּ בְּחִינַת
 71 אֵלֶיךָ כַּחשְׁבוֹן הֵנ"ל.
 72 וְזֶה הַבִּיאוֹר שְׁ"אֵלֶיךָ" קְשׁוּר בְּעוֹלָם
 73 הָאֲצִילוֹת מִתְאִים לְשִׁנֵּי
 74 הַפִּירוּשִׁים, שְׁהִרִי גַם אַבְרָהָם
 75 וְגַם מֹשֶׁה הָיוּ נִשְׁמוֹת
 76 דְּאֲצִילוֹת¹⁵. וְעַל-פִּי-זֶה מוֹבָן
 77 פִּירוּשׁ סִיּוּם הַכְּתוּב¹² "אָדָם
 78 אַחַד מֵאֵלֶיךָ מִצְּאִתִּי", "וְאִשָּׁה בְּכָל
 79 אֵלֶיךָ לֹא מִצְּאִתִּי", שְׁ"אִשָּׁה"
 80 זֶה שְׁרָה¹³, "לֹא מִצְּאִתִּי" בְּחוּךְ
 81 בְּחִינַת "אֵלֶיךָ", עוֹלָם הָאֲצִילוֹת - כִּי
 82 הִיא לְמַעְלָה מֵאֲצִילוֹת (אֵלֶיךָ)¹⁶. וְאֵף-עַל-פִּי שְׁעֲנִינָה שֶׁל
 83 שְׁרָה הוּא לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲנִינֵי
 84 שְׁרָה הוּא לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲנִינֵי אַבְרָהָם שֶׁהֵם כְּאִמּוֹר עֲנִינֵי

(8 ראה הקדמה לד"ה סמוכים לעד פר"ת (סה"מ פר"ת ע' שנו ואילך). 9) תהלים קה, ח. 10) ב"ר פכ"ח, ד. 11) ירמ' לג, כה. 12) קהלת ז, כח. 13) קה"ר שם. 14) לקו"ת לג"פ ג, א [אוה"ת בראשית ח"ו תתרכו, ב]. 15) ועל-פי-זה מובן קישור כל הפירושים שבקה"ר שם (ראה לקו"ש ח"ג ע' 782) - שלפי כל הפירושים, "אלף" הוא בחי' אצילות. 16) כמובן ממ"ש

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 האצילות בעולמות בריאה-יצירה-עשיה [וכידוע¹⁷ שאברהם
2 הוא בחינת עלמא דאחפסיא עולם מכוסה שלמעלה מגילוי (ולא
3 רק כשנקרא אברהם (ללא ה"א), שכל הנעלם מפל רעיון¹⁸
4 ואינו מתגלה ברעיון מסוים מוגדר, אלא אפילו כשנקרא אברהם
5 (בה"א), אב המון גוים¹⁹,
6 וכבר משפיע לאומות העולם וכבר יש
7 ממנו גילוי הנה אברהם עדין
8 בהבדלה מהעולם), ושרה
9 היא בחינת עלמא דאתגליא
10 עולם גלוי והרי בדרך כלל 'עלמא
11 דאתכסיא' יותר נעלה מעלמא
12 דאתגליא', ואם כן מדוע מבואר כאן
13 שאברהם הוא בחינת עולם האצילות
14 ושרה היא בחינה שלמעלה מאצילות,
15 מפל-מקום לאמתו של דבר
16 היתה שרה למעלה מאצילות
17 (מדרגתו של אברהם) ויש
18 מעלה ויתרון בדרגה של שרה לעומת
19 הדרגה של אברהם, כי היא
20 הנותנת', עובדה זו עצמה שעניינה
21 של שרה הוא להמשיך את אור
22 האצילות לעולמות בריאה-יצירה-
23 עשיה שלמטה מאצילות היא הגורם
24 לכך שיהיה לשרה יתרון על אברהם
25 כיוון שהפכה להמשיך בחינת
26 אצילות בעולמות בריאה-
27 יצירה-עשיה, ועד לעולם
28 הנה הגשמי שהוא החלק התחתון
29 והנחות של עולם העשייה, הוא
30 דוקא מבחינה שלמעלה
31 מאצילות²⁰ כי כדי להוריד אור כל
32 כך נעלה למטה יש צורך בכוח כל
33 ביותר.
34 ועל-פי-זה יש לתוף שני
35 הפירושים הנ"ל בענין "שני
36 חיי שרה", שנה גופא עצמו
37 שתוכל להיות הירידה של אור
38 האצילות לעולמות בריאה-
39 יצירה-עשיה (פירוש
40 הראשון) בא מבחינה שלמעלה מאצילות (פירוש השני)
- כך שאין סתירה בין האמור במאמר אחד שהמדובר בכתוב הוא על אור
האצילות והאמור במאמר השני שהמדובר הוא על אור שלמעלה מהאצילות,
כי הכוח להמשיך מאצילות בא ממקור שלמעלה מאצילות.
(ד) והנה באור הנ"ל ליתוף באופן כזה בין שני הביאורים במאמר
אדמו"ר האמצעי מיוסד על
מאמר של אדמו"ר האמצעי
ב'תורת חיים'²¹, שמפרש
בענין "שני חיי שרה" שני
פירושים שלכאורה הם
הפכיים, ומתוף אותם בעצמו
על דרך הנ"ל כפי שממשיך
ומפרט.
- דהנה, מבאר שם ב'תורת חיים'
לאדמו"ר האמצעי שבענין "שני
חיי שרה" שבסיום הכתוב הוא
מדרגה נעלית יותר מ'מאה
שנה' ו'עשרים שנה'
ו'שבע שנים' האמורים בתחילת
הכתוב, כי 'מאה שנה' וגו'
קאי הכונה על עשר ספירות
הגנוזות כמבואר בחסידות שעיקר
ענין הספירות העליונות עם 'ציור'
והגדרה וחלוקה ברורה לעשרה כוחות
שונים הוא החל מעולם האצילות
ומטה, אבל בעצם כל התגלות וכל
פעולה של האור האלוקי היא
באמצעות עשר הספירות הללו אלא
שבדרגות יותר עליונות הדבר הוא
בהעלם והספירות נקראות "עשר
ספירות הגנוזות", שהן נעלות
יותר מעשר ספירות הגלויות,
וכמאמר הזהר על "מאה שנה"
"עשרים שנה ושבע שנים", "כולהו
לעילא" במעלה יתירה, כמעלת
עשר ספירות הגנוזות על עשר ספירות
הגלויות. וענין "שני חיי שרה"
שבסיום הכתוב קשור במעלה עוד
יותר גדולה הוא למעלה גם
מעשר ספירות הגנוזות. ולכן
גאמר "שני חיי שרה" סתם, ולא נזכר מספר, כיין שזוהי

הצ"צ שם להפי' שאדם זה משה, ואשה זו תורה. (17) ראה בהשיחה ס"ה'ו (תורת מנחם - התוועדיות חמ"א ע' 268).
(18) ראה תו"א לך-לך יא, א ואילך. תו"ח שם פ, א ואילך. אוה"ת שם תתערכ, א ואילך. (19) לך-לך יז, ה. (20) ובדוגמת
אברהם, שבשביל הירידה להיות אב המון גוים, הוצרך להתווסף אות ה' (ראה תו"א שם, א. יג, ב. תו"ח שם, ד ואילך.
שם ריש פרשתנו). (21) ד"ה ויהיו חיי שרה סעי' כד ואילך. ועיין היטב בביאורו ריש פרשתנו (יג, א): "בא לקשר כו".

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 בחינה שלמעלה מגדר מספר שהרי גם מספר גדול ביותר קשור
 2 בהגבלה מסוימת, ו"לפני אֶחָד מֵהָ אֵתָהּ סוֹפֵר" 22 כלשון הספר
 3 יצירה, ומשמעו שלמעלה מגדרי המספר, "לפני אחד", אין מקום למספרים,
 4 וכך גם בענייננו, "שני חיי שרה" ללא פירוט מספר הוא למעלה מעניין
 5 המספר.
 6 ושני ענינים אלו ("מֵאָה
 7 שָׁנָה" וגו' עם מספרים מפורטים, 2
 8 ו"שני חיי שרה" ללא פירוט
 9 מספר) הם בזמנים שונים.
 10 המעלה ד"מֵאָה שָׁנָה" גו'
 11 שֵׁשׁ בְּשָׂרָה, הרי זה עֲכָשׁוּ,
 12 בזמן הגלות פי על-ידי
 13 הבריורים שִׁמְכָרְתַּת המַלְכוּת
 14 (בחינת שָׂרָה) היא פעולת הפרדת
 15 הטוב מן הרע והעלאת הטוב לקדושה
 16 נעשה התעוררות ההמשכה
 17 ממקור עליון ביותר עד מבחינת
 18 עֲשֶׂר סְפִירוֹת הַגְּנוּזוֹת.
 19 והמעלה ד"שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה"
 20 סָתָם שהיא המשכה ממקור נעלה עוד
 21 יותר, למעלה מ'עשר ספירות הגנוזות'
 22 - תהיה אחר תשלום
 23 הבריורים, לְעֵתִיד-לָבָא כאשר
 24 כבר לא תהיה כלל מציאות של היפך
 25 הטוב.
 26 וְעַל-פִּי־זֶה מִבְּאֵר אֲדַמְרִיר
 27 האמצעי ב'תורת חיים' מה שִׁמְצִינֵנו
 28 שְׂשָׂרָה הִיְתָה לְמַעְלָה
 29 מֵאֲבָרְהָם, כְּמוֹ שִׁכְתוּב 23 כֹּל
 30 אֲשֶׁר תֹּאמַר אֲלֵיךָ שָׂרָה שָׁמַע
 31 בְּקוֹלָהּ, וּכְמֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ
 32 ז"ל 24 שאחד מחכמי הגמרא קיבל
 33 רשות להיכנס למערת המכפלה וראה
 34 את אֲבָרְהָם קָא גָּאנִי בְּכֹנֶסֶה
 35 דְּשָׂרָה, וְקָא מְעִינָא לִיהּ
 36 בְּרִישֵׁיהּ, ישן בין זרועותיה של שרה
 37 והיא מעינת לו בראשו, באופן ששרה
 38 היא במעלה לגבי אברהם שָׂרָהוּ
 39 מִצַּד בְּחִינַת שָׂרָה לְאַחַר
 40 הַבְּרִיור.
 41 וְאַחֲרֵי־כֵן מִבְּאֵר מֵאֲמַר רַז"ל
 42 הַנִּלְ, דְּקָאֵי שֶׁחֹוּנָה עַל עֲנַן
 43 הַבְּרִיורִים בְּזִמְנֵן הַגְּלוּת שְׁבוּה

יש לאברהם יתרון על שרה ולכן שני חיי שרה באים במספרים מוגדרים.
 ומוסיף במוסגרו, שאין זו סתירה למה שנתבאר לעיל
 שמעלת שרה על אברהם היא רק בעולם הבא, כי
 בפנימיות - הנה גם בזמן הגלות יש בספירת המלכות
 המעלה שתהיה בה לעתיד
 בגילוי ואם כן אפילו בזמן הזה יש
 לשרה מעלה ויתרון לגבי אברהם.
 ומביא על זה מאמר רבותינו
 ז"ל על פסוק 25 ודמה לך
 לצבי, מה צבי זה אפילו
 בשעה שהוא ישן עינו אחת
 פתוחה כו' כך הוא גם היחס של
 הקדוש-ברוך-הוא לבני ישראל, שגם
 בזמן הגלות (הנקרא שנה,
 גאני) יש בפנימיות כל
 העילויים שיהיו לעתיד בגלוי
 (עד-כאן המבאר ב'תורת
 חיים' בנוגע לעניננו).
 ועל-פי-זה יוכן יותר תיווך
 שני הפירושים במאמרי
 אדמו"ר נשמתו-עדן, הרבי
 הרשב"ב שלא זו בלבד שירידת
 ספירת המלכות לעולמות
 בריאה-יצירה-עשיה (שמטרתה
 של הירידה היא לברר ניצוצות
 של קדושה שנפלו למטה וצריך
 להפריד אותם מתוך הרע ולהעלותם
 לקדושה, פידוע שענין
 הבריורים הוא בעולמות
 בריאה-יצירה-עשיה דוקא,
 שהרי בעולם האצילות שבו יש
 ביטול מוחלט לאלוקות "לא יגורף
 רע" 26 ואין שום נתינת מקום
 לדברים לא רצויים שעולים להעלים
 ולהסתיר על הקדושה) היא מצד
 ה'נתינת כח' המיוחדת לעבודת
 הבריורים שבאה מבחינה
 שלמעלה מאצילות (פנוצר
 בריאה-יצירה-עשיה) לברר ניצוצות, פידוע שענין הבריורים הוא בעולמות
 בריאה-יצירה-עשיה דוקא, שהרי בעולם האצילות "לא יגורף רע" 26 היא
 מצד ה'נתינת כח' מבחינה שלמעלה מאצילות (פנוצר לעיל סעיף ב), אלא

(22) ספר יצירה פ"א מ"ז. (23) וירא כא, יב. (24) ב"ב נח, א. (25) שה"ש ח, יב. שהש"ר שם. הובא בתוד"ה והרי צבי - חולין נט, ב. (26) תהלים ה, ה. לקו"ת במדבר ג, ג ואילך.

ויהיו חיי שרה

ביאור בדרך אפשר

1 לְעֵיל סַעִיף ב), אֶלָּא עוֹד זֹאת, שְׁעַל-יְדֵי הַבִּירוּרִים עֲצָמָם
 2 בָּאִים לְמִדְרָגָה שְׁלֹמְעֵלָה מְאֻצִּילוֹת וּמְשִׁיכִים מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה
 3 וּמְגַלִּים אֹרֶךְ עֵלְיוֹן שְׁלֹמְעֵלָה מֵהָאֹרֶךְ הַמְּאִיר בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת. וַיִּתְיַדָּה מְזָה,
 4 שְׁהַעִילוֹי שְׁנַעֲשָׂה עַל-יְדֵי הַבִּירוּרִים, כְּמִבּוֹאֵר בְּחִסְדוֹת שְׁדוּקָא
 5 עַל יְדֵי יוֹדֵה נִיתָן לְבּוֹא בְּסוּפּוֹ שֶׁל
 6 דְּבַר לְעֵלְיָה גְדוּלָּה, אָף שְׁזָה יָבֵא
 7 בְּגִילוֹי רַק לְעֵתִיד-לְבֹא, הִנֵּה
 8 בְּפִנְיֵימִיּוֹת יְשׁוּנוֹ גַם עַכְשָׁיו בּוֹמֵן
 9 הַגְּלוּת.
 10 ה) וְעַל-פִּי-זָה יֵשׁ לְבָאֵר מַה
 11 שְׁפָתוֹב בְּסִיּוֹם הַפְּסוּק "שְׁנֵי חַיֵּי
 12 שָׂרָה", שְׁכּוֹלֵל כָּל הַשְּׁנַיִם
 13 יַחַד, כְּדַבֵּר אַחַד, וְאֵינוֹ מְחַלְקֵם
 14 בְּסוּגִיּוֹם שׁוֹנִים (כְּמוֹ
 15 שְׁמְחֵלְקֵם בְּתַחֲלִיל הַפְּסוּק
 16 לְשִׁלְשָׁה סוּגִיּוֹם שׁוֹנִים שֶׁל מֵאוֹת,
 17 עֲשׂוֹת וּיְחִידוֹת, "מְאָה",
 18 "עֲשָׂרִים" וְ"שֶׁבַע"). כִּיּוֹן
 19 שְׁזָהוּ עֲנִיָּן נִעְלָה בְּמִידָה כּוֹז שְׁאִין
 20 בּוֹ הַתְּחַלְקוֹת, כְּפִי שְׁמַשְׁכֵּד.
 21 וְהַעֲנִין בְּזָה, שְׁלִפֵי הַפִּירוּשׁ
 22 שְׁקָאֵי ש"שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה" מְכוּן עַל
 23 לְמַעְלָה מְאֻצִּילוֹת, וְעַד
 24 לְמַעְלָה אֲפִילוֹ מְעַשֵּׂר סְפִירוֹת
 25 הַגְּנוּזוֹת, הִנֵּה הַעֲדָר
 26 הַהִתְחַלְקוֹת בֵּין שְׁלוֹשֶׁת הַפְּרָטִים
 27 שֶׁל מְאָה, עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע וְהַתְּכַלְלוֹתָם
 28 יַחַד כְּאֶחָד הוּא בְּגִלְל שְׁזָהוּ
 29 עֲנִיָּן שְׁלֹמְעֵלָה מְגֻדָּר צִיּוּר שֶׁל
 30 הַגְּדֵרָה כּוֹז אוֹ אַחֲרָת. וְלִפִּי
 31 הַפִּירוּשׁ שְׁקָאֵי עַל עוֹלָמוֹת
 32 בְּרִיאָה-יִצְרָה-עֲשִׂיָּה, שְׁלֹמְעֵלָה
 33 מְאֻצִּילוֹת, הִנֵּה הַעֲדָר
 34 הַהִתְחַלְקוֹת הוּא מְצַד זֶה
 35 שְׁאָף אֶחָד מֵהֶם אֵין בּוֹ גִּילוֹי
 36 אֹרֶךְ כִּי בְּכָל שְׁלוֹשֶׁת הָעוֹלָמוֹת הַלְלוּ
 37 יֵשׁ נִתְיַתֵּם מְקוֹם לְנִבְרָאִים שֶׁהֵם מְצִיאוֹת
 38 נִפְרֵדָת מֵאֲלוֹקוֹת. וְהִנֵּנוּ, שְׁדוּקָא
 39 בְּבַחֲנֵינָה הַגִּילוֹיִים הַהִתְגַּלּוֹת
 40 וְהַהִתְפַּשְּׁטוֹת שֶׁל הָאֹרֶךְ יֵשׁ עֲנִיָּן
 41 שֶׁל הַתְּחַלְקוֹת, אֹרֶךְ נִעְלָה
 42 יוֹתֵר (לְמַעְלָה מֵאֲצִילוֹת וּלְמַעְלָה
 43 אֲפִילוֹ מֵהַסְפִירוֹת הַגְּנוּזוֹת) אוֹ אֹרֶךְ
 44 שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה תַּחְתּוֹנָה יוֹתֵר
 45 (הָאֹרֶךְ שֶׁל עוֹלָמוֹת בְּרִיאָה-יִצְרָה-
 46 עֲשִׂיָּה), מַה-שְׁאִין-כֵּן כְּאֶשֶׁר

ביאור בדרך אפשר

47 נִמְצָאִים בְּתַנּוּעָה שֶׁל יְרִידָה וְהַשְׁפָּעָה מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה, וְנִשְׁאָר רַק
 48 ה'פּוֹעֵל מְמַשׁ', הַתּוֹצֵאָה הַסּוֹפִית בְּפוֹעֵל, אֲזַי (הֵן מְצַד הַיְרִידָה,
 49 וְהֵן מְצַד שְׁדוּקָא זֶה קָשׁוּר עִם הַעֲצָם שְׁלֹמְעֵלָה מֵהַתְּחַלְקוֹת
 50 כִּיּוֹן שֶׁלֹּא מְדוּבָר בְּדִרְגָּה פְּרִטָּה מְסוּיִמָּת) אֵין עֲנִיָּן שֶׁל הַתְּחַלְקוֹת.
 51 וְכֵן הוּא בְּעִבּוּדַת הָאָדָם,
 52 שְׁפַעְבּוּדָה שְׁמַצַּד כַּחוֹת
 53 פְּנִימִיּוֹם כּוֹחוֹת עִם גְּדִירִים וְהַגְּבּוּלוֹת
 54 הַמְּתַלְבְּשִׁים בָּאָדָם בְּפִנְיֵימִיּוֹת, שְׁכָל
 55 וּמְדוּת, יֵשׁ הַתְּחַלְקוֹת, מַה-
 56 שְׁאִין-כֵּן בְּקַבְּלַת עוֹלֵי שְׂהִיא
 57 עֲנִיָּן כְּלָלִי רֵעִצְמִי (הֵן מְצַד זֶה
 58 שְׁבְּקַבְּלַת עוֹלֵי אֵין גִּילוֹיִים
 59 שֶׁהֵרִי אֵין הִיא בְּיִטּוֹי שֶׁל הַכְּנָה אוֹ רַגֵּשׁ
 60 מְסוּיִם אֵלֹא אֲדַרְבָּה קַבְּלַת עוֹלֵי גַם
 61 כְּשֶׁאֵין הַכְּנָה אוֹ רַגֵּשׁ, וְהֵן מְצַד זֶה
 62 שְׁבְּקַבְּלַת עוֹלֵי קָשׁוּרָה עִם
 63 עֲצָם הַנְּשָׂמָה) - אֵין
 64 הַתְּחַלְקוֹת אֵלֹא נְקוּדָה אַחַת כְּלָלִית.
 65 וּבְפִרְטִיּוֹת יוֹתֵר, הִנֵּה בְּעִנְיָן
 66 "מְאָה שְׁנָה" גו' שְׁמַכּוּן עַל
 67 עוֹלָם הָאֲצִילוֹת אוֹ דְרָגוֹת שְׁלֹמְעֵלָה
 68 מְנוּן, כְּמִבּוֹאֵר לְעֵיל, יֵשׁ
 69 הַתְּחַלְקוֹת, שְׁלֹכָן נְחַלְקִים
 70 לְשִׁלְשָׁה סוּגִיּוֹם שׁוֹנִים, כְּמִבּוֹאֵר
 71 לְעֵיל, אֶלָּא שְׁמַצַּד עֲנִיָּן
 72 הַהִתְכַּלְלוֹת שְׁבְּסְפִירוֹת שְׁכָל
 73 אַחַת כְּלוּלָה מֵהַשָּׂאֵר כְּמוֹ חֶסֶד
 74 שְׁבַנְבוּרָה וְגַבּוּרָה שְׁבַחֲסוּד וְכוּ' הִרִי
 75 הֵם כְּלוּלִים זֶה מִזָּה, אֲבָל אֵין
 76 זֶה עֲנִיָּן שֶׁל אַחֲדוֹת, אֶלָּא
 77 שְׁלֵשָׁה עֲנִיָּנִים שְׁכּוֹלֵלִים זֶה
 78 מִזָּה. מַה-שְׁאִין-כֵּן "שְׁנֵי חַיֵּי
 79 שָׂרָה" הוּא עֲנִיָּן שְׁמֻלְכַתְחַלָּה
 80 אֵין בּוֹ הַתְּחַלְקוֹת וְבוֹ הַכּוֹל בֹּא
 81 כְּנִקּוּדָה אַחַת וְעִנְיָן אַחַד.
 82 וְעַל-פִּי-זָה יוֹכֵן שְׁבְּמְאָה
 83 שְׁנָה" וְגו' מְפָרֵשׁ רַש"י - בַּת
 84 מְאָה כָּבַת עֲשָׂרִים, וְבַת
 85 עֲשָׂרִים כָּבַת שְׁבַע, כְּלוּמַר שִׁישׁ
 86 קֶשֶׁר וּדְמִיּוֹן בֵּין שְׁלוֹשֶׁת הָעֲנִיָּנִים אֲבָל
 87 עֲרִיין הֵם שְׁלוֹשָׁה דְבָרִים וְסוּגִיּוֹם שׁוֹנִים
 88 וּב"שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה" מְפָרֵשׁ -
 89 עֲנִיָּנִים שְׁכּוֹלֵלִים זֶה מִזָּה. מַה-שְׁאִין-כֵּן "שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה" הוּא עֲנִיָּן שְׁמֻלְכַתְחַלָּה
 90 אֵין בּוֹ הַתְּחַלְקוֹת. וְעַל-פִּי-זָה יוֹכֵן שְׁבְּמְאָה שְׁנָה" וְגו' מְפָרֵשׁ רַש"י - בַּת
 91 מְאָה כָּבַת עֲשָׂרִים, וְבַת עֲשָׂרִים כָּבַת שְׁבַע, וּב"שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה" מְפָרֵשׁ - כּוֹלֵן

שבת פרשת חיי שרה, מברכים החודש כסלו, ה'תשכ"ה

ביאור בדרך אפשר

8 מֵאָה כָּבֶת עֲשָׂרִים, וּבֵת
9 עֲשָׂרִים כָּבֶת שְׁבַע, כָּבֶת
10 דִּיקָא, בְּכ"ף הַדְמִיּוֹן אֲבֵל לֹא
11 יוֹתֵר מִזֶּה. מֵה־שְּׂאִי־כֶן בְּ"שְׁנֵי
12 חַיֵּי שָׂרָה" כּוֹלֵן שְׂוִין, שְּׂאִין
13 בָּהֶם הַתְּחִלָּתוֹת²⁷ וְשִׁלּוּשְׁתָּם
14 נֶעֱשׂוּ עֲנִיין אֶחָד מִמֶּשׁ.

ביאור בדרך אפשר

1 כּוֹלֵן שְׂוִין לְטוֹבָה כְּלוּמֵר שְׂוִילֵן
2 נֶעֱשִׂים לְדַבֵּר אֶחָד. וְהַעֲנִין כְּזֶה,
3 שְׂ"מֵאָה שְׂנָה" וְגו' אֵינָם
4 שְׂוִין, שְׂהָרִי הֵם שְׂלֶשָׁה
5 עֲנִינִים שְׂוִינִים, אֲלֵא שְׂמִצֵּד
6 הַהֶתְפַּלְלוֹת הָרִי הֵם
7 כְּדוּמָה זֶה לְזֶה, שְׂזֶהוּ בֵּת
7
שְׂוִין לְטוֹבָה. וְהַעֲנִין כְּזֶה, שְׂ"מֵאָה שְׂנָה" וְגו'
אֵינָם שְׂוִין, שְׂהָרִי הֵם שְׂלֶשָׁה עֲנִינִים שְׂוִינִים,
אֲלֵא שְׂמִצֵּד עֲנִין הַהֶתְפַּלְלוֹת הָרִי הֵם כְּדוּמָה זֶה
לְזֶה, שְׂזֶהוּ בֵּת מֵאָה כָּבֶת עֲשָׂרִים, וּבֵת עֲשָׂרִים
כָּבֶת שְׁבַע, כָּבֶת דִּיקָא, בְּכ"ף הַדְמִיּוֹן. מֵה־
שְּׂאִין־כֶּן בְּ"שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה" כּוֹלֵן שְׂוִין, שְּׂאִין
בָּהֶם הַתְּחִלָּתוֹת²⁷.

(27) לשלימות העניין - ראה בשיחה שלאחרי המאמר ס"כ ואילך (תורת מנחם - התוועדות חמ"א ע' 276 ואילך).

אגרות קודש

ב"ה, ג' מ"ח, תשכ"ב
ברוקלין.
שלום וברכה!

במענה למכתבו בראשון בחשוון, בו כותב אודות מצבו הרוחני, ולכן שואל אולי יסע לכאן וכו'

ומובנת הפליאה והתמי' הכי גדולה אפילו על הקס"ד, שהרי ככתבו בילה כאן כמה זמן, ומרצונו ושלא ברצונו קבל בודאי כמה ענינים, אלא שככל עניני התורה סוף סוף צריכים להביאם בפועל ובסגנון חז"ל גדול תלמוד שמביא לידי מעשה,

והשגחה העליונה הזמינה לו באופן קל לפי ערך איך להביא הענינים לפועל, היינו בחינוך על טהרת הקדש במוסד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא ישראל,

שמזה פשוט שצריך לעשות בזה במסירה ונתינה ובשמחה גדולה ובפעילות הכי גדולה,

ובפרט שבקרוב מתכוון לבנות בית בישראל בנין עדי עד, הרי עבודה האמורה, צנור וכלי שיהי בנין ביתם בהצלחה.

ותמורת כל האמור הרי מאז חזרתו לאה"ק ת"ו מתבונן בהדרכים איך להתחמק מעבודה האמורה ועד כדי כך שהיצר רוצה להלביש זה באיצטלא של יראת שמים.

המורם מהאמור, שימלא שליחותו האמורה בשמחה וטוב לבב במקומו ובמסירה ונתינה, כמובן ביחד עם לימוד לעצמו נגלה וחסידות והלכות הצריכות בפרט, וכיון שהובטחנו, אדם מקדש עצמו מעט מלמטה מקדשין אותו הרבה מלמעלה, יצליח.

לפלא גדול שאינו כותב מהפעולות בימי חדש תשרי והרי זהו חדש כללי לכל השנה, ובטח ימלא בהזדמנות הבאה.

מועד החתונה - כנהוג כפי שיתדברו ב' הצדדים בשטומו"צ.

בברכה לבשו"ט בכל האמור.